

Med andre ord: Regeringen må afvise Enhedslistens velmente forslag. Vi synes, det er for centralistisk, og vi synes, det styrer på den forkerte måde. Dertil kommer, at vi jo har fremsat vores egne forslag. På visse punkter er de også centralistiske, men det er, fordi vi vil være sikre på, at de virker. De forslag synes vi er bedre, og derfor må jeg desværre afvise Enhedslistens forslag.

Formanden:

Der er et par korte bemærkninger til ministeren, først fra fru Majbrit Berlau.

(Kort bemærkning).

Majbrit Berlau (EL):

Nu kan det jo altid diskuteres, hvor underholdende det er at høre ministerens minder fra 20 år siden om andre partiers valgkampe, men vi forholder os til forslag, som bliver fremsat her i 2006, og det er sådan set også det, jeg vil tage udgangspunkt i.

Jeg er glad for, at ministeren selv erkender at være forholdsvis centralistisk i det folkeskoleforlig, der lige er indgået, men forslaget her handler egentlig ikke om at være centralistisk. Det handler om at tildele eleverne i den danske folkeskole nogle rettigheder, som de ikke har haft tidligere, for at sikre, at de får den bedste mulige uddannelse. Det er helt basalt det, forslaget går ud på. Det går ikke ud på, at de skal gennemføre test og alt muligt andet.

Vi er fuldstændig uenige i den tilgang, regeringen har til spørgsmålet. Det er sådan set ikke nogen hemmelighed, men jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren, hvad der er det store problem i at tildele elever i den danske folkeskole rettigheder. Det er helt basalt det, forslaget handler om.

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Hele folkeskolelovgivningen handler om elevernes rettigheder, nemlig elevernes krav på at blive undervist, og nu styrker vi elevernes rettigheder, idet vi siger, at det er kommunens ansvar at sørge for, at eleverne lærer det, som de har brug for i fremtidens samfund.

Vi styrker elevernes rettigheder ved at sige, at skolen skal sætte eleverne i stand til at uddanne sig efter folkeskolen og give dem lyst til at lære mere. Det er en styrkelse af elevernes rettigheder, og den slags indholdsmæssige rettigheder synes vi er vigtigere end at stille minimumskrav

til klassestørrelser, tolærerordninger, undervisningsmidler, efteruddannelse osv. Vi stiller krav, men vi giver eleverne rettigheder, når det gælder indholdet af det, de møder i skolen.

(Kort bemærkning).

Majbrit Berlau (EL):

Jeg tror, man kan se meget forskelligt på det. De rettigheder, ministeren snakker om, bliver jo til hver en tid påvirket af den økonomi, der er i den danske folkeskole, og hvis man læser bemærkningerne til vores forslag, refererer vi jo til KL's budgetredegyrelse for 2006, hvor KL dokumenterer, at økonomien pr. elev er faldet med 800 kr. siden 2002, og derfor er det helt relevant, når vi taler om økonomiske rettigheder til den enkelte elev.

Det er også fuldstændig relevant at tale om klassekvotientsrettigheder til den enkelte elev. De fleste elever oplever at gå i større og større klasser, og det er sådan set også en af årsagerne til, at danske skoleelever vælger at tage ideen om rettigheder op og problematiserer spørgsmålet i debatten om folkeskolen. Det er netop, fordi de danske elever oplever, at de står uden rettigheder i den danske folkeskole, og derfor mener jeg, det er en meget mærkelig måde, ministeren tackler vores tilgang til forslaget på. Det er nærmest en meget hånlig attitude over for, at eleverne ønsker rettigheder i samfundet.

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det sidste har fru Majbrit Berlau fuldstændig misforstået, og det første er simpelt hen forkert. Vi er det land i verden, som har færrest elever pr. lærer og har de mindste klassekvotienter, især i de små klasser. Vi har en tårnhøj standard i den danske folkeskole, og når det gælder lærernes undervisningsforpligtelser, er vi et af de lande, hvor lærerne underviser i den mindste del af deres arbejdstid, hvilket jo gør, at skolen er godt forsynet med forberedelsestid og tid til alle mulige andre ting.

KL 19.20

Jeg synes i øvrigt, man skal vurdere, om det er en optimal prioritering, der foretages. Der er jo store forskelle fra kommune til kommune, men fru Majbrit Berlau kan ikke komme uden om, at den danske skole er utrolig velforsynet sammenlignet med alle andre lande, som det i øvrigt også fremgik af OECD-rapporten fra 2004 om grundskolen i Danmark. Blandt skolens styrkesider blev det udtrykkeligt nævnt, at udgifter-